

Lukács Dávid

ELTORZULHAT

minden álom sebet tépett
szimbólumok ma a holtak
láncra kötve idebenn már
idő-kutyák csak csaholnak

tekintetem álarcba bújt
férges féreg belepett
jóllakottan okádják le
legtitkosabb kertemet

számít-e a végső szó hogy
mit üzen a pirkadat?
eltorzulhat *mindkét* világ
a sötétség már itt matat

A TÁJ LELEPLEZŐDÉSE

Íme a kép keret nélkül
Végtelent húz az ecset
Földből vérből ürülékből
keveri a színeket

NEMEZIS

csak egy lepattant rozsdá ragyogása
rongyba takart krisztus-arckép
az apátlan szomjúság mécse örök táncra
ítélt láng a fogadott nemlét
mint mezítelenül ringatózó őszi levelek
az idő-rontotta nyárfa ölében...

ahogy föld tart öreg kutat, rom hátán romot
úgy szorítsd a kezem Istenem